

הדלקת נרות: 18:55

צאת השבת: 20:05

מוצ"ש לר"ת: 20:57

הזמנים לפי אופק ירושלים

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

שיר המעלות

לכל אדם יש יתרונות וגם חסרונות, שהרי אין אדם מושלם. ועכשיו שאנו חסרים אנו זקוקים למישהו אחר שישלים לנו את החיסרון. כדוגמת האישה והאשה. מה שחסר לו יש לה, ומה שחסר לה יש לו והם משלימים זה את זה.

כל בעל צריך לדעת שאשתו היא ייחודית ואין כמו אשתו בכל העולם. הכישרונות שלה, החן שבה, העדינות שיש בה, אין באף אחרת בעולם! היא פשוט מציאה! ועל מציאה לא מוותרים. וכן האשה צריכה לדעת שאין כמו בעלה, הזריזות שלו, הכריזמה שלו, הכישרונות וטוב הלב שיש בו, אין באף אחד אחר בעולם, שכן אין לו כפילו!!! גם הוא מציאה.

אדם שיש לו חפץ שאין עוד כמוהו בעולם, ויש לו רק אחד כזה, אז הוא כל הזמן שמח בו, ומשתעשע עמו, ולעולם לא מחליף אותו. כך צריכה להיות ההסתכלות על בעל, אשה וזוגיות. זוג שמסתכל במבט כזה, הופך להיות הזוג המאושר ביותר בעולם. על פי רוב, אכזבות וחוסר שביעות רצון נובעים מהסתכלות מתמדת בחסרונות. כדי להתמודד עם זה אנחנו צריכים להתמקד דווקא ביתרונות ולהכיר טובה לבן או בת הזוג.

היה רב גדול ושמו רבי חייא. הגמי' מספרת לנו שהיתה לו אשה רעה. וכשהיה עובר בשוק ורואה איזה תכשיט היה רוכש לה. וכששאלו אותו למה אתה סובל איתה, כדאי שתתגרש ממנה. הוא ענה: 'דיינו שמגדלות בנינו ומצילות אותנו מן החטא'.

רבי חייא לימד אותנו שאפילו אם אשתו של אדם לא תעשה שום דבר, די בכך שהיא מגדלת ומחנכת את הילדים שלו לתורה, מצוות ומעשים טובים. ובנוסף, היא גם מצילה אותו מן החטא, שלא יצטרך לעבור עבירה עם אשה אחרת. הרי הכרת הטוב עצומה לאשה. ולכאורה אלו שתי פעולות טבעיות וברורות שכל אשה צריכה לעשות, לגדל ילדים וחיי אישות שגם היא זקוקה להם, ואף על פי כן הכיר לה בעלה טובה והיה משמח אותה בהפתעות.

בדורנו, בעל רגיל היה מזמן מנתק קשר, מתגרש ואפילו מגיע לידי שנאה. אם כן, כל נושא האכזבות הוא גם ענין של תפישת חיים, הסתכלות במבט שונה, ולהבין מה עיקר ומה טפל. כדי להנצל מאכזבות נא להסתכל במעלות של השני. נשותינו מבשלות, מנקות, מכינות את השבת, ובנוסף לכך מולידות לנו ילדים. עצם ההריון והלידה הם דברים קשים ואפיי' הלידה עצמה כרוכה בפיקוח נפש ובכל זאת היא ממשיכה ללדת. ואח"כ היא מניקה ומאכילה אותם, לוקחת אותם לגן ומלווה אותם בבחי"ס ומכינה איתם שיעורי בית. וכאילו זה לא מספיק, עוד יוצאת לעבוד בנוסף לבעלה ואפילו במקומו! איזו הכרת הטוב עצומה צריך אדם להכיר לאשתו ולהבין שיהלום כזה אין בכל העולם!

גם הבעל מוסר נפש בדאגה לצרכי הבית. עול החובות תלוי בצווארו, ושנתו נודדת מעיניו להביא מספיק פרנסה הביתה. מוציא את כולם לנופש, משתלב בעבודות הבית, וגם קונה מתנות, ליום האם, ליום האשה, ליום הולדת... אַמְתִּיבְּנֵי הַמַּעֲלֹת והיתרונות גוברים על החסרונות!

פרשת השבוע

אשת חיל

פרשת עקב פורשת לפנינו פרקים שלמים בעבודת ה' ותיקון המידות. אחד הנושאים בפרשה הוא מידת הגאווה.

אומר הכתוב: "הַשְּׁמֵר לְךָ פְּרִתְשִׁפַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ... פְּרִתְאֵכֶל וְשִׁבְעָתָ וּבָתִּים טָבִים תִּבְנֶה וְנִשְׁבַּתָּ... וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ פֶּחִי וְעֵצָם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה. וְנִכְרַתְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתָּן לְךָ פֶּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל...".

הרי לפנינו מהלך של התגברות מידת הגאווה עד כדי אמירת – "פֶּחִי וְעֵצָם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה" ובאמת המצב הזה מוזכר גם בפסוק – "וישמן ישורון ויבעט". כשיש לאדם הרבה מידי זהב וכסף הוא מרגיש לאט לאט שהוא השולט והוא הקובע.

הוא חש שיש לו את חוש המסחר, את הידע מתי לרכוש ומתי למכור – פשוט יש לו את זה... הוא ממולח חכם, בעל קסם אישי שיודע לשכנע, לדבר, וכו'.

כאן עוצרת אותו הפרשה ואומרת – "וְנִכְרַתְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתָּן לְךָ פֶּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל". זה לא הכריזמה שלך, זה לא החוש שלך ולא כלום, הקב"ה זה שנמצא בתמונה וגורם לך להתעשר ואין עוד מלבדו.

מי נותן לאדם את הבריאות והכח הפיזי לנהל עסקים? וירוס אחד קטן יכול להשבית את האדם חודשים ואפילו עגבנייה הוא לא יוכל להרים, לדבר הוא לא יוכל.

זאת ועוד, מי נוטע באדם את החושים וההרגשים לדעת מה לעשות ומה לא. הרי הכל ממנו יתברך! ובאמת התרגום אונקלוס על הפסוק – "כִּי הוּא הִנְתָּן לְךָ פֶּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל" מתרגם – הוא יחב לך עצה למקני נכסים – כלומר הוא נותן לך עצה לקנות נכסים.

כולנו יודעים שאנשים פשוטים שהפכו פתאום למיליונרים כי הם קנו סחורה שהיתה בשפל, ומכרו אותה כשהייתה בשיא. מי נתן לאדם את ההרגש – "עכשיו תקנה, עכשיו תמכור"? הרי זה הקב"ה בכבודו ובעצמו.

שהרי ראינו גם להיפך שגם שועי עולם ומיליארדרים פתאום עשו כמה "טעויות" ונפלו לגמרי מנכסיהם. לאן נעלם החוש המסחרי שלהם!!! לכן אמרה חנה בתפילתה – "ה' מוריש ומעשיר משפיל אף ומרומם". אם כן מי נתן לאדם את העצה לקנות נכסים? הקב"ה!

ולסיום נשאל שאלה את הגברים דווקא- מהו הנכס הגדול ביותר שהגבר קונה במשך חייו?... זוהי אשתו! הרי לפני החתונה הייתה יכול להתחתן עם מי שרצית.

מי נתן לך את הגמירות דעת וההחלטה שזו היא? הקב"ה, הוא נתן לך את הכח לעשות חיל! לכן בליל שבת כשהבעל חוזר מהבית כנסת הוא שר שיר הלל והודיה לאשתו – "אשת חיל מי ימצא".

שבת שלום - אבנר קוואס

שדכן ישב ושמע מבחור רווק איזו כלה בדיוק הוא מחפש, ואז אמר: אני חייב להגיד לך, אישי הצעיר, שכלה כזאת שאתה מחפש, גם יפה, גם עשירה, גם מיוחסת ועם נדונייה ענקית, צריכה להיות משוגעת כדי להתחתן איתך.

בסדר, ענה הבחור, לא אכפת לי שתהיה גם משוגעת...

הענשה בגילאים קטנים

עד כה למדנו על הענשה בגילאים 5 ומעלה. פעמים רבות נשאלתי כיצד מענישים ילדים בגיל שנתיים, שנתיים וחצי ושלוש. באופן כללי כמעט ולא צריך להעניש בגילאים הללו מפני שהילדים עדיין בגדר תינוקות. קשה להעביר מסרים דרך עונשים בגילאים כאלה ולא תמיד הם יבינו למה אנחנו מתכוונים. לכן יש להמנע מעונשים, ולהשתדל להסיח את דעתם ולבלבל אותם. אמרנו שכשילדים מציקים אחד לשני, הרבה פעמים הדבר נובע משעמום או מקנאה. את הילדים האלה צריך להעסיק כדי שלא יגיעו לחיכוך ביניהם, ואנו ההורים לא נצטרך להתלבט אם להעניש או לא. כאשר אנחנו יודעים שילד מסוים מציק יותר, ניתן לו יותר מטלות, כגון - בוא לעזור לאמא להכין סלט או תביא לאמא את המלפפונים מהמגירה ותביא לי גם עגבנייה. במטלות כאלה אנו מעייפים אותו ומעסיקים אותו ומסיחים את דעתו מלהציק. ואז לא צריך להעניש. אפשר גם לעקוף את ההתמודדות של ההורים עם ילדים בגילאים האלה. כמו להרחיק אותם מנגישות לחפצים בגובה נמוך. אמרה לי פעם אמא אחת: יש לי בסלון ספרייה, והמדף הכי תחתון נמצא בגובה שהילד יכול להגיע. הוא זורק את כל הספרים שבמדף על

הרצפה, ואני רוצה לחנך אותו שלא יגע בספרים... אמרתי לה: הקרב אבוד, את תיכנסי איתו למתחים וכעסים ועונשים מיותרים. כדאי לעקוף את הבעיה ולבטל את המדף הנמוך ולהניח את הספרים על מדף יותר גבוה.

הורים יקרים! עלינו להקטין את העימותים איתם, שגורמים לנו לכעס מיותר, וסוחטים אותנו נפשית ורגשית. פעמים רבות אנו ההורים קונים רהיטים יפים ועדינים ובצבעים בהירים כדי ליפות את הבית. אבל אנחנו שוכחים שיש בבית ילדים קטנים, והבית אינו מוזיאון. הילד מטבעו מטפס על הספות וגורר את הכיסאות וגם מפיל חפצים. לכן, בתקופה שהילדים עדיין קטנים, לא כדאי לרכוש את הרהיטים הכי חדשים והכי עדינים ובצבעים בהירים, כדי שלא נצטרך לצעוק עליהם כל היום ולצאת מהכלים.

זאת ועוד, בארונות המטבח ולפעמים גם בסלון ישנן ידיות שנגישות לילדים. הם פותחים וסוגרים את הדלתות 'ומפנים' את החפצים. במקום להתרגז ולצעוק יום שלם, אפשר למנוע את פתיחת הדלתות על ידי אזיקונים מיוחדים שרק ההורים יודעים איך לשחרר אותם. ואם כל מה שאמרנו לא עזר, ובכל זאת צריך להעניש אותם, כמובן שהדבר יעשה ברכות ולא מתוך כעס וזעם. אפשר להושיב את הילד בפינה או לשים אותו בחדר, אפשר גם לגעור בו אם הוא השחית דבר או הכה באכזריות, ולעשות פנים כועסות באותה שעה, כדי שהוא יבין שהוא עשה מעשה לא טוב.

סיפור לשבת

עמידה בניסיון ושכרו

הרב גרוזמן, מרצה בארגון 'ערכים', נפגש עם חברו משכבר הימים החקלאי, אשר סיפר לו סיפור מפעים זה: "לדאבון ליבי, עקב הוצאת אבד לי כל היבול החקלאי, שכה ציפיתי לו ותליתי בו תקוות רבות. בדקתי את החשבון שלי ונדהמתי לגלות, ששך כל חובותיי מגיע לחמישים וחמישה אלף שקל. ידעתי, כי אני מרושש ועלול להגיע לפשיטת רגל. אט אט ניסיתי לערוך תרשים של החזרת חובות וראיתי, כי מצבי חמור מאוד.

על מנת להשכיח את צערי ואת מרת נפשי החלטתי לצאת מן הבית כדי להשתתף בחתונה של ידיד שעמדה להתקיים באחד האולמות שבעיירה הסמוכה. נסעתי לשם, החניתי את רכבי בחיפזון ומיהרתי לצאת כדי להגיע לאולם מבעוד מועד, אך הופתעתי לראות, כי על כנף המכונית, שחנתה לימיני מונח תיק צד גדול.

הרמתי את התיק ונדהמתי מכך שהיה כבד מאוד, כאשר פתחתי אותו ראיתי חבילות של שטרר כסף. ללא מחשבה יתירה פתחתי את דלת המכונית שלי, והשלכתי את התיק על הרצפה, נעלתי את הדלת ומיהרתי לחופה. בתום החתונה חזרתי למכונית. ראיתי אדם ניצב בסמוך למכונית, עליה היה מונח 'תיק המטמון', והתנהגותו נואשת. הוא היה אחוז דאגה. שוטר, שעמד לידו, ניסה לעודד אותו ולהרגיעו. התברר שלפני עמד 'בעל האבידה' עצמו, אשר סיפר כי מעסיקו, בעל תחנת דלק מפורסמת, נתן בידו את פדיון היומי כדי שיפקידו בבנק. הוא עצמן אינו זוכר, היכן הניח את התיק וכיצד נעלם.

ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "מה היה סכום הכסף שבתיקי?!" "חמישים וחמישה אלף שקל" השיב, למרבה הפלא... לרגע חשבתי בליבי, שמן השמיים זימנו לי את המטמון, כדי שאשלם את חובותיי ואחלץ מן המצוקה, ואף חשבתי, כי מן הראוי שאתעלם מן האיש ומבעייתו ואנהג בתבונה: 'מציאה הבאה לידך אל תחמיצנה!' אך מצפוני הורה לי אחרת, הבנתי כי איטיב עם עצמי אם לא אבנה על חורבנו של הזולת. קראתי לאיש פתחתי את רכבי והחזרתי לו את רכושו."

כאן עצר החקלאי לרגע, הביט סביבו ושאל אותי: "האם אינך חושב, שנהגתי שלא כדון? האם לא הייתי שוטה, כשהחזרתי לו את התיק? הן

זימנו לי את הכסף מן השמיים, האם לא רצו שאקח אותו?!!".

ניסיתי להעמידו על טעותו ולהסביר לו את ההלכות העוסקות בחפץ שהונח - ולא אבד, וכן, אף אם התיק היה אבוד ולא מונח - היה מחובתו להכריז על האבידה ולמצוא את בעליה, שכן יש סימנים מובהקים וניתן למצוא את הבעלים. בסיום, החמאתי לו על התנהגותו הישירה ועל העובדה, שהצליח לעמוד בניסיון כזה קשה.

לאחר כשנתיים נפגשנו שוב, היה זה בסמינר לתודעה יהודית, שאורגן על ידי אחת התנועות העוסקות בהפצת היהדות. החקלאי קידם את פני במאור פנים ובשמחה. הכיפה שהיתה על ראשו נראתה כמונחת שם באופן קבוע, ולא כמזדמנת, ציציותיו השתלשלו החוצה וכל כולו - שומר תורה ומצוות. הוא הזכיר לי את אותו מעשה, ואמר: "בוא תשמע את סופו של המעשה.

מצבי הכלכלי הלך והידרדר, והגעתי עד פת לחם ממש. את חובותיי לא יכולתי לפרוע. נאלצתי מחוסר ברירה להעמיד את אדמותיי למכירה. שלוש מאות אלף שקל היה המחיר המקסימלי, שהמודדים המתווכים והשמאים העריכו שיהיה ניתן לקבל תמורת הקרקע. היה זה מחיר טוב, וחיכיתי בסבלנות עד שיימצא לקוח שיהיה מוכן לשלם מחיר כה גבוה...

אך מה עשה הקב"ה? גרם להפצת שמועה כי האזור שבו מצויה הקרקע עומד להחליף את ייעודו מקרקע חקלאית לקרקע עירונית. בין לילה קפץ המחיר, וכעבור ימים אחדים מכרתי אותה בשלוש מאות חמישים וחמישה אלף שקל. חמישים וחמישה אלף מעל למחיר המקסימלי שעריכו. כעבור זמן קצר התברר שהייתה זו שמועה שווא. אלה שתיכננו את שינוי היעוד של האיזור חזרו בהם בגלל לחצם של ארגונים ותנועות חקלאיות והמחירים חזרו למה שהיו.

כעבור חודשים אחדים, שבתי ורכשתי את אדמתי, לאחר שהחליפה מספר בעלים, ושילמתי עבורה שלוש מאות אלף שקל בלבד. נותרו בידי חמישים וחמישה אלף שקל עודפים, אשר אפשרו לי לשלם את חובותיי ולהיחלץ ממצוקתי... "הקב"ה מזמן לנו ניסיונות על כל צעד ושעל, אך יצר הרע מתעתע בנו ומנסה להניא אותנו מדרך הישר. אדם הזוכה לעמוד בניסיון, שכרו מובטח, והוא עולה ומתעלה במסילה העולה בית א-ל..."

(פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

